

15 MANIFESTALJAGET

15.1 MANIFESTALJAGET

¹Ett fulländat manifestaljag, 43-jag, har förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet, allvetenhet och allmakt inom egna solsystemet och förmågan friktionsfritt tillämpa såväl natur- som livslagar inom samtliga sju atomvärldarna (43–49).

²Manifestaljaget är det enda slags jag inom planeten som äger förutsättning förvärva kosmisk medvetenhet. Med förvärv av 42-medvetenhet kan han välja mellan att ingå i planetregeringen eller påbörja sin kosmiska medvetenhetsexpansion i annat solsystem eller i annan grupp av solsystem.

³Hos ett 43-jag behöver man icke leta efter monaden-uratomen. Dess dynamiska energi, som i högsta kosmiska värld skulle vara tillräcklig att forma ett universum, verkar i 43-världen trots 43-ljuset som en intensiv ljuskälla med energiutstrålning i alla sju dimensionerna.

⁴De som blivit 43-jag ha fri tillgång till planetregeringen och mottaga de anvisningar som bli bestämmande för planethierarkiens planläggningar av arbetet för evolutionen inom planeten. Ständigt nya slag av energier från övriga planeter, andra solsystem och högre riken strömma in, och dessa måste ändamålsenligt tillgodogöras.

⁵I ett brev till Sinnett berättar K.H., huru som 43-jaget M.C. (hans chef) återställt ett genom missöde förintat manuskript i en form (papper, bläckschrift, sigill), som omöjligt kunde skiljas från den ursprungliga. Det var ett ögonblicks verk. Visserligen kom därvid 43-energi till användning, men 45-energi hade varit fullt tillräcklig. Saken förklaras så: Allt som en gång existerat finns i all dess realitet återgivet i planetminnet. Alla de molekyler, som ingått i manuskriptet, återfördes att ånyo bilda den form de en gång utgjort. På samma sätt kan allt som en gång funnits återformas. Därmed kan ingenting gå förlorat, som anses äga sådant värde, att det behöver återformas.

⁶Under nuvarande övergång från Fiskarnas till Vattumannens zodiakepok har mänskligheten råkat in i ett kaos inom alla mänskliga områden. Det gäller dessutom hela biologiska livet på vår planet. Under dessa vanskliga förhållanden ha de 43-jag, som normalt skulle lämna vår planet för "kosmisk karriär", beslutat sig för att såsom "adjungerade" ingå i planetregeringen och göra vad de kunna för att avvärja en hotande katastrof från en totalt desorienterad mänsklighet, som tror sig vara vis, när den med alla krafter rusar mot förintelsen.

15.2 Manifestaljagets begränsning

¹Vad 43-jaget icke vet är hur atomslagen 1–42, som återfinnas i atomslagen 43–49, kunna verka i andra materiesammansättningar än i egna solsystemet eller, annorlunda uttryckt, dessa 42 allt högre atomslags skenbart outtömliga möjligheter. Det är en ofrånkomlig begränsning som vidlåder alla, vilka ej nått högsta kosmiska rike. Och icke ens dessa kunna avgöra den atomiserade urmassans möjligheter i andra kosmoi, eftersom varje uratom är något fullständigt unikt. Det är givetvis meningslöst att spekulera över dylika möjligheter. Men detta faktum har sin betydelse även för den som inbillar sig ha utforskat alla möjligheter i sina världar. Människan kan icke veta så mycket om de tre lägsta atomslagens möjligheter som till exempel ett 43-jag vet, därför att detta kan se de högre atomslagen 43–46 i atomslagen 47–49 och utnyttja dessa på helt annat sätt.

²Begrundar man detta faktum, inser man kanske, hur obefogat det är att tro sig kunna bedöma något som helst, annat än i mycket ytligt avseende. De lär das självmärkvärdighet ter sig i denna belysning närmast såsom beklagansvärd. Ödmjukhet är vad som passar oss bäst inför de många olösta problemen.

15.3 Manifestalvärlden

¹Verksamheten inom planetens manifestalvärld är indelad i tre departement, varav det tredje i värld 44 uppdelas i fem olika departement.

²Egentligen är uttrycket "inom planeten" missvisande, eftersom kausalvärlden strängt taget är planetens högsta egna värld (värld 46 är gemensam för hela planetkedjan, värld 45 för solsystemet).

³De tre departementen motsvara de tre verklighetsaspekterna och övervaka de manifestationsprocesser, som röra dessa inom planeten. De utgöra högsta instanserna inom planethierarkien och för de sju departementen. De utgöra också förbindelsen mellan planetregeringen och planethierarkien i övrigt.

15.4 Christos–Maitreya

¹Det är chefen för planethierarkiens andra huvuddepartement, undervisningsdepartementet, som för varje ny zodiakepok om c:a 2500 år anger vilken verklighetsidé planethierarkien skall försöka införliva i mänsklighetens förråd av verklighetsideer.

²Christos–Maitreyas idé för Fiskarnas epok var allt livs enhet, grunden för universella broderskapet. Alla individer i hela kosmos utgöra en enhet genom sin oförlorbara delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten; alla äro stadda på vandring mot samma slutmål, alla äro medvandrare på vägen.

³Religionshistorien vittnar om, hur livsokunnigheten, som tror sig begripa och förstå allt, lyckades totalt förfuska idén, så att det icke blev kärleken utan hatet, som kom att prägla Fiskarnas epok.

⁴Under Vattumannens epok skall Christos-Maitreya göra ett nytt försök att väcka mänskligheten till insikt om allt livs enhet. Misslyckas detta, kommer mänskligheten att utrota sig själv. I alla händelser är detta hans sista insats för mänskligheten, innan han (liksom Buddha) för alltid lämnar vår planet för att begynna sin interstellara medvetenhetsexpansion. Han efterträdes i sitt ämbete av den, vilkens mest kända inkarnation var Pytagoras.

15.5 De sju hierarkierna

¹Det finns inalles sju hierarkier för de sju parallella evolutionsvägarna. Det är en av dessa sju, som fått beteckningen planethierarkien. Det är den, som övervakar evolutionen av de monader, som gå den mänskliga utvecklingsvägen. Av de övriga sex är det endast den så kallade devaevolutionen, som människorna kunna komma i kontakt med och som därför fått bli känd. Devaerna handha tillsynen över materieaspektens utveckling och övervakar skördelagens tillämpning. Den evolution, som representerar rörelseaspekten, har oegentligt ävenledes fått beteckningen devaevolutionen, innan mänskligheten fick kunskap om de sju evolutionerna.

²Devahierarkien är i sin evolution långt före den mänskliga evolutionsströmmen. Den tillhandahåller individer i och för övervakning av de monader som tillhöra mänskliga evolutionsströmmen. Devahierarkien har bland annat till uppgift att samarbeta med planethierarkien. Hjälpen är nödvändig, emedan just mänskliga evolutionsvägen är den mest svårframkomliga och kräver individuell övervakning. Varje evolutionsmonad i denna har fått sig tilldelad en deva, som rapporterar till högre instanser om sin skyddsling, i den mån detta synes erforderligt. Detta var meningen med gnostiska uttrycket "icke en sparv faller till marken utan guds vilja". Ingen är lämnad utan tillsyn.

³Kunskapen om materieaspekten få vi eller ha vi ursprungligen fått genom "inspirationer" från devahierarkien och om medvetenhetsaspekten (ansatser till kultur etc.) från vår egen hierarki. På nuvarande utvecklingsstadium kan människan ej av sig själv bidra till kunskapen.

15.6 Symboler

¹I kvasignostiska evangelierna låter författaren Christos säga, “jag och fadern äro ett”, något som givetvis medfört ohjälplig begreppsförvirring. Talesättet betydde, att Christos blivit 43-jag och som sådan hade fritt tillträde till planetregeringen. Uttrycket “vara ett” eller “bli ett” används i olika betydelser och är strängt taget missvisande, eftersom alla monader i kosmos utgöra en enhet såsom delaktiga i kosmiska totalmedvetenheten. Alla äro medvetet ett, vilka ingått i enhetsvärlden (46). Christos var (är) ett 43-jag. Ingen kan identifiera sig med högre väsen, endast med lägre. Ett 43-jag kan icke identifiera sig med ett kosmiskt väsen i planetregeringen. Men han kan fullt fatta detta kosmiska väsens manifestalmedvetenhet (43).

²De beteckningar, som förekomma i esoteriska litteraturen, äro tyvärr så lösligt definierade, att man måste vara väl bevandrad i planethierarkiens symbolik, i symbolernas olika betydelser, för att icke missförstå så gott som allt, vilket mänskligheten ofelbart gjort, så snart den “fått tag på” något esoteriskt uttryck eller en esoterisk symbol. Exakthet i uttrycket får man tydligen icke begära.

³Det är först efter kunskapens frigivande år 1875, som det funnits möjlighet att exakt tolka innehållet i symbolisk litteratur; exempelvis vedaböckerna, upanishaderna, evangelierna, koranen etc. All tolkning före år 1875 har varit misstolkning.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Manifestaljaget* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.